

takovými, jako je náš Otec v nebi, díky čemuž budeme moci žít na věky se svou rodinou.

Neexistuje žádná jiná nauka, která by byla pro naše dílo důležitější než Usmíření Ježíše Krista. Při každé vhodné příležitosti vydávejte svědectví o Spasiteli a o moci Jeho Usmíření. Používejte písma, která učí o Něm samotném i o tom, proč je v životě každého člověka dokonalým vzorem.⁴ Je potřeba, abyste pilně studovali. Nebudte zaujati triviálními záležitostmi natolik, abyste opomíjeli osvojovat si nauku a učení Pána. S pevným osobním naukovým základem můžete být mocným zdrojem ke sdílení životně důležitých pravd s těmi, kteří je zoufale potřebují.

Otci v nebi nejlépe sloužíme tak, že máme na druhé spravedlivý vliv a sloužíme jim.⁵ Tím největším příkladem, který kdy kráčel po zemi, je náš Spasitel, Ježíš Kristus. Během svého působení ve smrtelnosti stále učil druhé, sloužil jim a miloval je. Sedával s jednotlivci, které ostatní odsuzovali jako někoho, kdo nebyl hoden být v Jeho společnosti. Každého z nich měl rád. Všiml si jejich potřeb a učil je svému evangelium. Vyzývá nás, abychom se řídili Jeho dokonalým příkladem.

Vím, že Jeho evangelium je v tomto životě cestou k pokoji a ke štěstí. Kéž pamatujeme na to, abychom činili tak, jak činil On, a dělili se o svou lásku, důvěru a znalost pravdy s druhými, kteří dosud nepřijali zářivé světlo evangelia. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Jan 13:15.
2. Mojžíš 1:39.
3. Viz Jan 13:15.
4. Viz například Lukáš 22:39–46; Jan 8:3–11; Filipenským 4:13; Jakub 5:15–16; 1. Janova 1:7; 2. Nefi 1:15; 2; 25:17–30; 31; Jákob 4; Alma 7; 42; 3. Nefi 11–30; Moroni 10:32–33; Nauka a smlouvy 18:10–16; 19:13–19; 29:3; 88:1–13; 138:2–4; Mojžíš 5:6–12.
5. Viz Matouš 22:35–40; Mosiáš 2:17.

Starší Robert D. Hales
Kvorum Dvanácti apoštolů

Milujete-li mne, příkázání má zachovávejte

Používat svobodu jednání k tomu, že budeme poslušni, znamená rozhodovat se pro to, co je správné, a nechat důsledky plynout.

Bratři a sestry, ze všech ponaučení, která získáváme ze Spasitelova života, není žádné jasnější a mocnější než ponaučení týkající se poslušnosti.

Spasitelův příklad

V předsmrtné Radě v nebi se Lucifer vzbouřil proti plánu Nebeského Otce. Ti, kteří následovali Lucifera, zastavili svůj věčný pokrok – dávejte si pozor na to, koho následujete!

Pak Ježíš vyjádřil svůj závazek, že bude poslušen, těmito slovy: „Otče, staň se vůle tvá a sláva buď tvou na věky.“¹ Po celou dobu svého působení „[trpěl] pokušení, ale nedbal jich“.² Vskutku „z toho však, což strpěl, naučil se poslušenství“.³

Spasitel skrze poslušnost vykonal Usmíření za naše hříchy, čímž nám umožnil být vzkříšeni a připravil pro nás cestu k návratu k našemu Nebeskému Otci, který věděl, že se budeme dopouštět chyb, až se ve smrtelnosti

budeme učit být poslušni. Když jsme Ho poslušni, přijímáme Jeho oběť, neboť věříme, že prostřednictvím Usmíření Ježíše Krista může být spaseno veškeré lidstvo skrze poslušnost zákonů, obřadů a příkázání daných v evangelium.⁴

Ježíš nás učil poslušnosti prostými a snadno pochopitelnými slovy: „Milujete-li mne, příkázání [má zachovávejte]“⁵ a „Podí, následuj mne“⁶.

Když se necháme pokřtít, bereme „na sebe ... jméno Kristovo“ a vstupujeme „do smlouvy s Bohem, že [budeme] poslušni do konce života svého“.⁷ Každou neděli obnovujeme tuto smlouvu křtu tím, že přijímáme svátost a dosvědčujeme, že jsme ochotni dodržovat příkázání. Usilujeme o odpuštění jakýchkoli myšlenek, pocitů nebo skutků, které nejsou v souladu s vůlí Nebeského Otce. Když činíme pokání tím, že se odvracíme od neposlušnosti a začínáme být znovu poslušni, projevujeme Mu tím svou lásku.

Druhy poslušnosti

Žijeme-li podle evangelia, rozumíme poslušnosti stále lépe a lépe. Občas můžeme být pokoušeni praktikovat to, co nazývám „poslušností přirozeného člověka“, kdy neposlušně odmítáme Boží zákon ve prospěch vlastní moudrosti, tužeb, či dokonce

popularity. Protože takto často jedná mnoho lidí, snižuje tato převrácená poslušnost vliv Božích měřítek v naší kultuře i v našich zákonech.

Členové občas možná praktikují „selektivní poslušnost“, kdy prohlašují, že milují Boha a ctí Ho, zatímco si pečlivě vybírají, která Jeho přikázání

a učení – a učení a rady Jeho proroků – budou plně následovat.

Někteří jsou poslušni selektivně proto, že nerozumějí všem důvodům, proč máme určité přikázání dodržovat, stejně jako děti ne vždy rozumějí důvodům, proč mají dodržovat rady a pravidla svých rodičů. Vždy ale známe důvod toho, proč následujeme proroky, neboť toto je Církev Ježíše Krista, a právě Spasitel vede své proroky ve všech dispensacích.

Tak jak se naše chápání poslušnosti prohlubuje, uvědomujeme si zcela zásadní roli svobody jednání. Když byl Ježíš v zahradě getsemanské, modlil se třikrát ke svému Otci v nebi: „Otče můj, jest-li možné, nechť odejde ode mne kalich tento. A však ne jakž já chci, ale jakž ty.“⁸ Bůh nepotlačil Spasitelovu svobodu jednání, ale milosrdně seslal anděla, který Jeho milovaného Syna posílil.

Další zkoušku Spasitel podstoupil na Golgotě, kde mohl povolát celé zástupy andělů, aby Ho sňali z kříže; On se však rozhodl poslušně vytrvat do konce a přinést smírnou oběť, i když to znamenalo veliké utrpení, a dokonce smrt.

Poslušnost, která je duchovně vyzrálá, je ten druh poslušnosti, kterou projevoval Spasitel. Je motivována opravdovou láskou k Nebeskému Otci a k Jeho Synu. Když jsme ochotně poslušni, tak jako byl Spasitel, vážíme si těchto slov Nebeského Otce: „Tentokrát jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo.“⁹ A těšíme se, že až vstoupíme do přítomnosti našeho Nebeského Otce, uslyšíme: „To dobře, služebníče dobrý a věrný, ... vejdiž v radost pána svého.“¹⁰

Používat svobodu jednání k tomu, že budeme poslušni, znamená rozhodovat se pro to, co je správné, a nechat důsledky plynout.¹¹ Vyžaduje to sebeovládání a přináší nám

to, a skrze náš příklad i lidem kolem nás, sebedůvěru, věčné štěstí a pocity naplnění; a vždy to také zahrnuje hluboký osobní závazek podporovat vedoucí kněžství a řídit se jejich učením a radami.

Důsledky

Když se rozhodujeme, zda budeme poslušni, je vždy užitečné pamatovat na důsledky našich rozhodnutí. Rozuměli Lucifer a jeho následovníci důsledkům toho, když se rozhodnou zavrhnout plán Nebeského Otce? Pokud ano, proč tak strašné rozhodnutí učinili? Mohli bychom si položit podobnou otázku: proč se kdokoli z nás rozhoduje, že bude neposlušný, když známe věčné důsledky hříchu? Odpověď je uvedena v písmech: důvodem toho, proč se Kain a některé děti Adama a Evy rozhodli nebýt poslušni, je to, že „milovali Satana více nežli Boha“.¹²

Naše láska ke Spasiteli je klíčem k tomu, abychom byli poslušni tak, jako Spasitel. Zatímco se snažíme být

v současném světě poslušni, prohlašujeme, že máme rádi všechny děti Nebeského Otce a že je respektujeme. Je ale nemožné, abychom kvůli této lásce k druhým upravovali Boží přikázání, jež byla dána pro naše dobro! Například přikázání „nezabiješ ani nebudeš činit nic tomu podobného“¹³ se zakládá na duchovním zákoně, který chrání všechny Boží děti, dokonce i ty nenarozené. Z dlouhodobé zkušenosti je zřejmé, že když tento zákon ignorujeme, výsledkem je nesmírný zármutek. Přesto se mnozí domnívají, že je přijatelné ukončit život nenarozeného dítěte z důvodů osobního rozhodnutí nebo pohodlí.

Snaha neposlušnost rozumově zdůvodňovat nemění duchovní zákon ani jeho důsledky, nýbrž vede ke zmatku, k nestabilitě, k bloudění po podivných cestách, ke ztracenosti a k zármutku. Jako Kristovi učedníci máme posvátnou zodpovědnost zastávat Jeho zákony, přikázání a smlouvy, které na sebe bereme.

V prosinci roku 1831 bylo několik bratří povoláno pomoci zmírnit nepřátelské pocity, které měli druzí vůči Církvi. Pán jim skrze Proroka Josepha Smitha dal neobvyklé, ba překvapivé pokyny:

„Zahanbte nepřátele své; volejte k nim, aby se s vámi střetli veřejně i v soukromí. ...

Pročež, necht' předloží své silné důvody proti Pánu.

... Není žádná zbraň, která je zhotovena proti vám, která uspěje;

A jestliže nějaký člověk pozdvihne hlas svůj proti vám, bude poražen v mém vlastním příhodném čase.

Pročež, zachovávejte přikázání má; jsou pravdivá a věrná.“¹⁴

Ponaučení z písem

Písmo jsou plná příkladů proroků, kteří získali ponaučení týkající se poslušnosti díky osobní zkušenosti.

Joseph Smith poznal důsledky toho, když ustoupil tlaku svého dobrodince, přítele a zapisovatele

Martina Harrise. V reakci na Martinovo naléhání požádal Joseph Pána o svolení půjčit prvních 116 stran rukopisu Knihy Mormonovy Martinovi, aby je mohl ukázat své rodině, ale Pán Josephovi řekl, aby to odmítl. Martin naléhal na Josepha, aby se Pána zeptal znovu. Po třetím Josephově dotazu Pán svolil, že si rukopis může prohlédnout pět konkrétních lidí. „Martin se nanejvýš posvátnou smlouvou zavázal, že tuto dohodu dodrží. Když ale dorazil domů a začali na něj tlačit ostatní, zapomněl na svou posvátnou přísahu a dovolil i jiným, aby si rukopis prohlédli, kvůli čemuž se mu pak lstí dostal z rukou“¹⁵ a ztratil se. V důsledku toho Pán Josepha pokáral a bylo mu odepřeno svolení pokračovat v překládání Knihy Mormonovy. Joseph trpěl a činil pokání ze svého přestupku – že ustoupil tlaku druhých. Po určité době mu ale bylo umožněno v překladatelské práci znovu pokračovat. Joseph získal cenné ponaučení

týkající se poslušnosti, z něhož čerpal po zbytek života.

Dalším příkladem je prorok Mojžíš. Když si Mojžíš poslušně vzal etiopskou manželku, Miriam a Aron proti tomu protestovali. Pán je však takto pokáral: „Ústy k ústům mluvím s [Mojžíšem].“¹⁶ Pán použil tento úžasný příklad k tomu, aby poučil členy Církve i v naší dispensaci. V roce 1830 Hiram Page tvrdil, že obdržel zjevení pro Církev. Pán ho napomenul a učil Svaté: „[Budete poslušni] ve věcech, které ... dám [Josephovi], stejně jako Aron,“¹⁷ „neboť on je dostává stejně jako Mojžíš“.¹⁸

Poslušnost přináší požehnání, „a když získáme jakékoli požehnání od Boha, je to skrze poslušnost onoho zákona, na němž je založeno“.¹⁹

Poslušnosti učíme svým příkladem. Tím, jak žijeme, učíme své děti: „[Učte] se moudrosti v mládí svém; ano, [naučte] se v mládí svém zachovávatí přikázání Boží.“²⁰

Díky poslušnosti se stáváme postupně silnějšími a schopnějšími věrně

vytrvat ve zkouškách a prověrkách v budoucnosti. Poslušnost v Getsemanech připravila Spasitele na to, aby byl poslušný a vytrval až do konce na Golgotě.

Milovaní bratři a sestry, tato Almova slova vyjadřují pocity mého srdce:

„A nyní, milovaní bratři moji, řekl jsem vám tyto věci, abych vás probudil k vědomí povinnosti vaší vůči Bohu, abyste před ním mohli kráčet bez úhony. ...

A nyní, chtěl bych, abyste byli pokorní a poddajní a jemní; ... jsouce pilní v zachovávaní přikázání Božích za všech dob.“²¹

Vydávám své zvláštní svědectví o tom, že Spasitel žije. Díky tomu, že On byl poslušný, „se každé koleno skloní a každý jazyk se vyzná ... , že on jest [náš Spasitel]“.²² Kéž Ho milujeme tak hluboce a kéž Mu s vírou důvěřujeme tak úplně, že i my budeme poslušni, budeme dodržovat Jeho přikázání a vrátíme se k Němu, abychom s Ním mohli na věky žít v království našeho Boha. O to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Mojžíš 4:2.
2. Nauka a smlouvy 20:22.
3. Židům 5:8.
4. Viz Články víry 1:3.
5. Jan 14:15.
6. Lukáš 18:22.
7. Mosiáš 5:8.
8. Matouš 26:39; viz také verše 42, 44.
9. Matouš 3:17; viz také 3. Nefi 11:7.
10. Matouš 25:21.
11. Viz „Do What Is Right“, *Hymns*, č. 237.
12. Mojžíš 5:13.
13. Nauka a smlouvy 59:6.
14. Nauka a smlouvy 71:7–11.
15. Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, (1922) 65; viz také Nauka a smlouvy 3.
16. Numeri 12:8.
17. Nauka a smlouvy 28:3.
18. Nauka a smlouvy 28:2.
19. Nauka a smlouvy 130:21; viz také verš 20.
20. Alma 37:35.
21. Alma 7:22–23.
22. Mosiáš 27:31.